

Det ærede Medlem for Kellerup oplyste, at det Tilskud, der vil blive ydet pr. Barn, er i København 7 Kr. 74 Øre, i Landkommunerne 10 Kr. 40 Øre, og i Købstæderne 14 Kr. 85 Øre. Tilsyneladende kunde det jo saa se ud, som om Købstæderne faa forholdsvis mere. Men undersøger man Procenttallet, viser det sig, at Tilskuddet til Købstæderne er forholdsvis mindre end det til Landet. Købstæderne ere jo gaaede betydelig videre med Hensyn til udvidet Undervisning, end man er paa Landet. Der er større Timeantal, derved bliver naturligvis Lærerpersonalet større og ligesaa Tilskuddet til Lærerlønningerne, tilmed da Lærerlønningerne jo ere større i Købstæderne end paa Landet. Og der er jo ogsaa i Forslaget en Bestemmelse om en Bevilling til de Kommuner, der ere særlig trængende. Den vil jo særlig blive anvendt til Landkommunerne, og jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at man hjælper de fattige Kommuner til at imødekomme Skolens Krav. Men ellers mener jeg, at det er naturligt, at Staten yder de største Bidrag til de Kommuner, der gøre mest for deres Skolevæsen, der have det største Antal Undervisningstimer. Man kan jo nok sige, at det have disse Kommuner paataget sig frivilligt. Men lige saa sikkert er det, at den Undervisning, der ydes i den enkelte Kommune, ikke absolut kommer denne selv alene til gode. Mange af Børnene drage jo senere andre Steder hen, og den Fordel, de have faaet gennem en bedre Undervisning, kommer de andre Kommuner til gode. Det er derfor ret naturligt, at Staten yder Bidrag i Forhold til det Beløb, som Kommunen selv ofrer. Det vil jo ogsaa blive en Spore for Kommunerne til at gøre saa meget som muligt ved deres Skolevæsen.

Med Hensyn til, hvorvidt det Beløb, der foreslaas ydet fra Staten til Købstadkommunerne, maa anses for passende, ere Meningerne jo delte. Det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) udkastede den Tanke, at man kunde lade Kommunerne bære de 100 Kr. af det første Tillæg eller ogsaa forhøje den Løn, man vil give som Grundløn. Han udtalte, at man ved at forhandle i Udvalget rimeligvis kunde naa et for alle Parter tilfredsstillende Resultat. Jeg tror, at ethvert Forslag, der gaar ud paa at afknappe de Bidrag, der skulle ydes til Kommunerne, ikke vil vække Tilfredshed, men bør bekæmpes paa det skarpeste. Og jeg staar ikke alene med denne Opfattelse. Der har i Dag været afholdt et Møde af Repræsentanter

for Købstadforeningen, hvor der blev vedtaget en Resolution, i hvilket man udtaler sin Glæde over, at Forslaget om Forhøjelse af Lærernes Lønning er fremkommet, idet man anser det for rigtigt, at disse Lønforhøjelser finde Sted, men hvor man samtidig anmoder om, at det maa blive Staten, der kommer til at bære de forøgede Byrder, saaledes at den bærer alle Udgifter til Læreres Lønning ud over 1,000 Kr. og til Lærerindernes ud over 800 Kr. Endvidere ønsker man, at Staten afholder hele Lønningen til de kongevalgte Overlærere. Naar man tager i Betragtning, at de Love af social Art, der de senere Aar ere gennemførte, næsten alle have lagt store Byrder paa Kommunerne, mener jeg, at det er rigtigt at kræve, at Staten tager sin Part af Udgiften, her er Tale om. Jeg tror, det vil have til Følge, at Fordelingen bliver mere retfærdig, end den hidtil har været og efter det her foreliggende Forslag vil blive. Men under alle Omstændigheder maa man sørge for, at Forslaget gennemføres. Vi kunne ikke lade Lærerne og Lærerinderne vedblive at leve paa den Lønning, de have.

Med Hensyn til Spørgsmaalet de private Skoler er der en Vej, hvorigennem man i dette Forslag ønsker at give dem en Støtte, nemlig derved, at man giver de Lærere, der have virket i private statsunderstøttede Skoler Anciennet til 8 Aar, dersom de have virket ved disse Skoler i saa lang Tid. Det er en Understøttelse til de private Skoler, der i og for sig kan være ret naturlig og i alt Fald har den Fordel, at man ved at støtte de private Skoler paa den Maade bidrager til, at de Lærere, der gaa ind i de kommunale Skoler, kunne møde med en noget større Uddannelse, end dersom de træde ind i dem direkte fra Seminariet. Denne Ordning har jeg altsaa i og for sig ikke noget imod. Men skal man gennemføre den, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at man let kan komme til at gøre Uret mod nogle enkelte Mænd. I flere af vore Købstæder, hvor der er Stats-Latinskoler, har der sideordnet med dem virket private Realskoler, og disse kunde tidligere ikke faa Understøttelse af Staten, fordi man ikke vilde understøtte de private Realskoler, der virke i Byer, hvor Staten selv havde Skoler. Nu have disse Skoler faaet Understøttelse, men de Lærere, der have virket ved disse Skoler og senere ere gaaede over i det offentlige Skolevæsen, ville altsaa ikke kunne faa den Anciennet tillagt, de kunne have Krav paa for deres